

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Váš dopis ze dne | Vaše značka (č. j.)

Naše značka (č. j.)

Hradec Králové

15740/UP/2015/Jj

31. 7. 2015

Odbor | oddělení

územního plánování a stavebního řádu
stavebního řádu

Vyřizuje | linka | e-mail

Mgr. Jan Jakubec/464

jjakubec@kr-kralovehradecky.cz

ROZHODNUTÍ

Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odboru územního plánování a stavebního řádu, který je příslušným správním orgánem podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), v souvislosti s ustanovením § 13 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“), o odvolání podaném dne 24. 4. 2015 paní Evou Linhartovou, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 a o odvolání podaném dne 22. 4. 2015 společně Mgr. Janem Rejzlem, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martinou Rejzlovou, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk.

Předmětné odvolání směřuje proti rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 vydanému Městským úřadem Rokytnice v Orlických horách, odborem výstavby a životního prostředí, který je podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. f) stavebního zákona příslušným stavebním úřadem. Tímto rozhodnutím Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, odbor výstavby a životního prostředí „podle ustanovení § 79 a § 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, v platném znění, vydal územní rozhodnutí o umístění stavby „Stavba občanského vybavení a ubytování“ na pozemcích st. p. č. 248, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, st. p. č. 251, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, p. p. č. 1171/1, druh pozemku – ostatní plocha, p. p. č. 2392/5, druh pozemku – ostatní plocha a p. p. č. 2397, druh pozemku – ostatní plocha, vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, obec Říčky v Orlických horách“.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odbor územního plánování a stavebního řádu, který je příslušným odvolacím orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v souvislosti s ustanovením § 178 odst. 2 správního řádu, přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Rokytnice v Orlických horách, odboru výstavby a životního prostředí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015

zrušuje

Pivovarské náměstí 1245 | 500 03 | Hradec Králové
tel.: 495 817 111 | fax: 495 817 336
e-mail: posta@kr-kralovehradecky.cz
www.kr-kralovehradecky.cz

Vstřícný, rychlý a profesionální úřad
– spokojený občan.

a věc vrací Městskému úřadu Rokytnice v Orlických horách, odboru výstavby a životního prostředí k novému projednání.

Účastníky řízení, na které se toto rozhodnutí vztahuje ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu, jsou Ondřej Bryscejn, nar. 14. 1. 1972, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín a Ing. Michaela Bryscejnová, nar. 14. 6. 1974, bytem Nepomucká 445/4, 150 00 Praha 5 – Košíře.

Odůvodnění

Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, odbor výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“) vydal rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, kterým „podle ustanovení § 79 a § 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, v platném znění, vydal územní rozhodnutí o umístění stavby „Stavba občanského vybavení a ubytování“ na pozemcích st. p. č. 248, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, st. p. č. 251, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, p. p. č. 1171/1, druh pozemku – ostatní plocha, p. p. č. 2392/5, druh pozemku – ostatní plocha a p. p. č. 2397, druh pozemku – ostatní plocha, vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, obec Říčky v Orlických horách“ (dále jen „stavba občanského vybavení a ubytování“).

Nejprve je k věci nutné zmínit právní předpisy, na základě kterých bylo odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 vydáno. Ke dni 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony (dále jen „zákon č. 350/2012 Sb.“). V jeho Čl. II bodu 14 je uvedeno, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů s výjimkou a) stavebních řízení neukončených v prvním stupni, která se týkají staveb, u nichž podle nové právní úpravy postačí ohlášení; na takové stavby se hledí jako na ohlášené podle tohoto zákona, za ohlášení se v tomto případě považuje žádost o vydání stavebního povolení a za den ohlášení den nabytí účinnosti tohoto zákona, b) řízení o správním deliktu spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nová právní úprava je pro obviněného příznivější.

Jelikož žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování podali Ondřej Bryscejn, nar. 14. 1. 1972, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín a Ing. Michaela Bryscejnová, nar. 14. 6. 1974, bytem Nepomucká 445/4, 150 00 Praha 5 – Košíře zastoupení společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8 (dále jen „žadatelé“) dne 11. 4. 2012, v návaznosti na Čl. II bodu 14 zákona č. 350/2012 Sb. se na předmětné územní řízení vztahuje stavební zákon ve znění účinném před účinností zákona č. 350/2012 Sb., tzn. stavební zákon ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012 včetně předpisů vydaných k jeho provedení. Takto bylo postupováno i v odvolacím řízení. V případě uvedení stavebního zákona je tedy míněn zákon č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012. Pokud se týká procesního předpisu, v předmětném územním řízení je postupováno podle správního řádu, tj. podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 bylo doručováno podle ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona a dotčeným orgánům jednotlivě. Účastníkům řízení uvedeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 bylo na úřední desce Městského úřadu Rokytnice v Orlických horách vyvěšeno dne 25. 3. 2015 a sejmuto dne 10. 4. 2015, po tuto dobu bylo toto rozhodnutí zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 tedy bylo účastníci řízení Evě Linhratové, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu doručeno dne 9. 4. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podala Eva Linhratová, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 (dále jen „odvolatelka“) dne 24. 4. 2015 odvolání. S ohledem na ustanovení § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 a § 40 odst. 1 správního řádu bylo výše uvedené odvolání podané v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne oznámení předmětného rozhodnutí.

Jako důvod, ve kterém odvolatelka spatřuje rozpor rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 s právními předpisy nebo nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolatelka uvedla, že dle jejího názoru je výroková část rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 zmatečná, neboť obsahuje i záměry (příprava území, zpevněné plochy, konečné terénní a sadové úpravy), které dle názoru odvolatelky nevyžadují přivolení stavebního úřadu.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že dle jejího názoru je v rozporu výroková část rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 a jeho grafická příloha, a to ohledně výšky stavby.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podmínka č. 15 uvedená ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 stanovuje v rámci zpracování projektové dokumentace stavby zajištění zpracování požadavku na vytvoření plotu při realizaci stavby, s tím, že dle názoru odvolatelky však nebylo toto oplocení předmětným územním rozhodnutím umístěno.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 nejsou obsaženy podmínky týkající se ochrany elektronických komunikací dle ustanovení § 101 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“).

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že grafická příloha rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 je dle jejího názoru zavádějící, neboť obsahuje i zakres trasy kabelu VN 35 kV, který však nebyl umístěn rozhodnutím č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015.

Dne 27. 4. 2015 pak stavební úřad obdržel další podání odvolatelky označené jako „doplnění odvolání“, v jehož obsahu odvolatelka uvedla, že navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování podle jejího názoru nevyhovuje požadavkům uvedeným v ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném ke dni 31. 12. 2012 (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“) a požadavkům ustanovení § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to v souvislosti se zachováním pohody jejího bydlení.

V obsahu podání ze dne 27. 4. 2015 označeného jako „doplnění odvolání“ pak odvolatelka dále uvedla, že navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování podle jejího názoru nevyhovuje požadavkům uvedeným v ustanovení § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., když umístěním záměru stavby občanského vybavení a ubytování bude dle přesvědčení odvolatelky znemožněna budoucí zástavba pozemku v jejím vlastnictví.

Stavební úřad předložil výše uvedené odvolání spolu se spisovým materiálem věci se týkajícím podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“).

Odvolací orgán napadené rozhodnutí stavebního úřadu spolu se spisovým materiálem věci se týkajícím přezkoumal v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, podle kterého odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem.

Nejprve je však nutno uvést, že proti rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 dále podali dne 22. 4. 2015 společně odvolání Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk, a to přestože je stavební úřad nepovažoval za účastníky řízení o žádosti ze dne 11. 4. 2012 o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování.

Na tuto procesní situaci, tedy situaci, kdy po vydání rozhodnutí ve věci proti němu podaly odvolání osoby, které stavební úřad nezahrnul do okruhu účastníků řízení, pak stavební úřad zareagoval tak, že vydal usnesení č. j. MEUROK/366/2012/Hock-67 ze dne 4. 5. 2015, kterým rozhodl podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu tak, že Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk, nejsou účastníky řízení ve věci žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování. Proti tomuto usnesení pak Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk podali včasné odvolání.

V této souvislosti je nutno poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 7/2011 ze dne 19. 7. 2011, v jehož obsahu Nejvyšší správní soud uvedl, že „v rámci odvolacího řízení se uplatňuje devolutivní účinek odvolání, takže správní orgán prvního stupně je v něm nadán pouze přesně vymezenými kompetencemi, které jsou spíše pomocného a podpůrného charakteru s tím, že mezi ně nepatří možnost rozhodnout podle § 28 odst. 1 správního řádu, takže stavební úřad takové rozhodnutí nemohl vydat“.

Z uvedeného právního názoru Nejvyššího správního soudu tedy vyplynulo, že stavební úřad pochybil, když poté, co vydal rozhodnutí ve věci a Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk se proti němu odvolali, vydal podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu usnesení č. j. MEUROK/366/2012/Hock-67 ze dne 4. 5. 2015, neboť stavební úřad v této fázi řízení již nemá pravomoc takové usnesení vydat, když jeho činnost je omezena toliko na činnosti pomocného či podpůrného charakteru (např. postup podle ustanovení § 86 odst. 2, § 88 odst. 1 správního řádu). Proto odvolací orgán rozhodnutím č. j. 15741/UP/2015/Jj ze dne 22. 7. 2015 usnesení č. j. MEUROK/366/2012/Hock-67 ze dne 4. 5. 2015 zrušil a řízení, které vedlo k vydání tohoto usnesení, zastavil.

V rozhodnutí č. j. 15741/UP/2015/Jj ze dne 22. 7. 2015 pak odvolací orgán dodal, že »otázku, zda Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk jsou či nejsou účastníky územního řízení o žádosti ze dne 11. 4. 2012 o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, pak bude posuzovat odvolací orgán v odvolacím řízení vedeném o odvolání podaném Mgr. Janem Rejzlem, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martinou Rejzlovou, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk společně dne 22. 4. 2015 a o odvolání paní Evy Linhartové, nar. 1. 4. 1945, bytem Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 ze dne 24. 2. 2015, která směřují proti rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, kterým stavební úřad vydal územní rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování«.

Povinnost odvolacího orgánu posoudit, zda Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk jsou či nejsou účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování v odvolacím řízení vedeném o jimi podaném odvolání proti rozhodnutí ve věci č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 3 Ans 38/2010 – 122 týkajícího se nemožnosti aplikace ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu ve stádiu odvolacího řízení, podle kterého „pokud by tvrzení o účastenství bylo vzneseno v průběhu správního řízení, správní orgán by v tomto případě musel vydat procesní rozhodnutí o tom, že taková osoba účastníkem řízení je či není, avšak jestliže takové tvrzení bylo vzneseno až po vydání rozhodnutí a případně i po jeho nabytí právní moci spolu s podaným odvoláním, pak bylo třeba řešit otázku účastenství takové osoby v řízení o jí podaném odvolání, nikoliv samostatným procesním rozhodnutím“.

S ohledem na uvedené tedy byl odvolací orgán povinen v tomto odvolacím řízení posoudit, zda Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk jsou či nejsou účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování.

V obsahu svého odvolání ze dne 22. 4. 2015 Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, a Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, oba bytem Merklovice 75, 517 54 Vamberk (dále jen „odvolatelé“) uvedli, že dle jejich přesvědčení jsou účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, podle kterého účastníky územního řízení jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, když přímé dotčení vlastnického práva k pozemku parc. č. 1006/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, který mají ve společném jmění

manželů, spatřují v tom, že k naplnění požadavku vyplývajícího z ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. má být dle rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 7 parkovacích stání zajištěno na pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, který bezprostředně sousedí s pozemkem v jejich vlastnictví. K tomuto dodali, že dle jejich přesvědčení žádná stavba parkoviště na tomto pozemku fakticky neexistuje, neboť se nejedná o stavbu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 stavebního zákona, ani o stavbu, věc nemovitou či vůbec věc v právním smyslu dle občanského práva, přesto však stavební úřad v rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 uvedl, že „stávající parkoviště bylo jako stavební objekt SO 503 kolaudováno vojenským stavebním úřadem v roce 1984 jako součást projektu chatové osady ŠVZ ŘÍČKY kolaudačním rozhodnutím č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981“. Tuto úvahu odvolatelé dále rozvinuli v tom smyslu, že nejen, že dle jejich názoru stavba parkoviště v daném místě není, podle jejich přesvědčení nelze 7 automobilů na předmětné části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách ani zaparkovat, neboť v místě, kde je v dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí zakresleno 7 kolmých parkovacích stání, se dle jejich názoru nachází „zalesněný svah se vzrostlým porostem“.

Odvolací orgán k problematice účastenství v územním řízení uvádí, že podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu jsou účastníky řízení v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu. Podle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu, účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Podle ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon.

Tímto zvláštním zákonem je pak stavební zákon, jehož speciální právní úprava účastenství v řízení má přednost před subsidiární právní úpravou účastenství v řízení obsaženou ve správním řádu.

Okruh účastníků územního řízení pak upravuje stavební zákon v ustanovení § 85, kdy podle ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona jsou účastníky územního řízení a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

Podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona účastníky územního řízení dále jsou a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis, d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.

V daném případě přichází v úvahu toliko posouzení, zda jsou odvolatelé účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, podle kterého účastníky územního řízení jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.

Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2009 č. j. 5 As 67/2008 má účastenství ve správním řízení podle stavebního zákona vždy dvě podmínky – existenci vlastnického nebo jiného věcného práva a jeho přímé dotčení. Přímým dotčením pak lze rozumět především dotčení imisemi, tedy stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různé imise, popř. i zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu. Klíčovým pojmem je tedy „přímé dotčení“, v tomto přímé dotčení vlastnického nebo jiného věcného práva k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, a to vydaným územním rozhodnutím.

Sousedním pozemkem se pak ve smyslu nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 96/2000 Sb. rozumí nejen pozemek, který má společnou hranici s pozemkem, na kterém, se stavba umísťuje (tzv. mezující sused), pojem sousedního pozemku je tedy nutno vykládat extenzivně.

Odvolací orgán nahlédnutím do katastru nemovitostí ověřil, že odvolatelé mají ve společném jmění manželů pozemek parc. č. 1006/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách.

Dále bylo nutno se ve smyslu uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu zabývat posouzením, zda vlastnické právo odvolatelů k tomuto pozemku bude umístěním navrhovaného záměru přímo dotčeno.

Z výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 vyplývá, že stavba občanského vybavení a ubytování má být umístěna na pozemcích st. p. č. 248, st. p. č. 251 p. p. č. 1171/1, p. p. č. 2392/5 a p. p. č. 2397 vše v k. ú. Říčky v Orlických horách, obec Říčky v Orlických horách, avšak odvolatelé spojují možnost přímého dotčení jejich vlastnického práva k pozemku parc. č. 1006/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách z důvodu umístění 7 parkovacích stání na části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, který bezprostředně sousedí s tímto pozemkem v jejich vlastnictví.

K tomuto pak stavební úřad v obsahu odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 uvedl následující:

„Výpočet dopravy v klidu byl dle projektové dokumentace proveden na základě ČSN 736110, Projektování místních komunikací. Pro funkci stavby je vyžadováno 13 parkovacích stání... Přímou u navržené stavby je dle projektové dokumentace stavby na pozemku parc. č. 1171/1 a st. p. č. 248 v k. ú. Říčky v Orlických horách navrženo k umístění celkem 6 parkovacích stání. Potřeba zbylých 7 parkovacích stání je řešena s využitím části pozemkové parcely č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, kde je v souladu s platným územním plánem situováno stávající parkoviště, které bylo jako stavební objekt SO 503 kolaudováno vojenským stavebním úřadem v roce 1984 jako součást projektu chatové osady ŠVZ ŘÍČKY (kolaudační rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981). Stavba parkoviště je dle předložených listin ve spoluvlastnictví žadatelů, třetí spoluvlastník této stavby vydal k takovému využití stavby parkoviště písemný souhlas, jenž je součástí podkladů rozhodnutí. Vlastník pozemku pod parkovištěm obec Říčky v Orlických horách vydala dne 3. 11. 2014 souhlas s využíváním pozemku pro potřeby parkoviště pro motorová vozidla pro umístěnou stavbu občanského vybavení a ubytování. Na tomto parkovišti bude zajištěno zbylých 7 parkovacích stání. Samotné parkoviště je bez využití, původní chatová osada není v současné době provozována... Komplettní řešení dopravy v klidu, včetně příslušného výpočtu dle ČSN a grafické znázornění situování parkovacích kapacit je podchyceno v posuzované projektové dokumentaci.“

Podle ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. se stavební pozemek vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno umístění odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných v rozsahu požadavků příslušné české technické normy pro navrhování místních komunikací, což zaručuje splnění požadavků této vyhlášky.

Podle ustanovení § 20 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb. při vymezování stavebního pozemku nebo při změně využití zastavěného stavebního pozemku lze prokázat splnění požadavků ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. regulačním plánem nebo dokumentací pro vydání územního rozhodnutí i s využitím dalších pozemků.

Z uvedeného je zřejmé, že stavební úřad založil svůj postup při prokázání naplnění požadavku uvedeného v ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. ohledně parkovacích stání na úvaze, že na části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách se nachází stavba označená v kolaudačním rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981 číslem 503 s tím, že stavební úřad toliko konstatoval, že na této stavbě je zajištěno 7 parkovacích stání, která navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování dle příslušné normy ČSN vyžaduje.

Přestože pak stavební úřad sám v obsahu odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 uvedl, že „parkoviště, které bylo jako stavební objekt SO 503 kolaudováno (kolaudační rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981) vojenským stavebním úřadem v roce 1984 jako součást projektu chatového tábora ŠVZ ŘÍČKY“, z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 již nevyplývá, zda stavební úřad vyhodnotil s tím úzce související otázku, a to otázku, zda „parkoviště označené číslem 503“, které je svou funkcí a velikostí jako součást chatového tábora ŠVZ ŘÍČKY určeno právě pro potřeby tohoto již zkolaudovaného souboru staveb, je schopno svojí kapacitou pojmout i potřebu 7 parkovacích stání, která vyžaduje navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování.

Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, stavební úřad opírá naplnění požadavku uvedeného v ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. ohledně parkovacích stání toliko o obsah kolaudačního rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981.

K tomu však odvolací orgán uvádí, že prokázat, že „parkoviště označené číslem 503“ je svou kapacitou způsobilé pojmout jak parkovací stání vymezená pro existující chatový tábor ŠVZ ŘÍČKY, tak potřebu 7 parkovacích stání pro navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování, však není možno toliko s odkazem na obsah tohoto kolaudačního rozhodnutí, neboť předmětným kolaudačním rozhodnutím byl zkolaudován „chatový tábor ŠVZ ŘÍČKY“ zahrnující soubor staveb – např. 10 rekreačních chat, budovu sociálního zařízení atd., když u většiny z těchto staveb je uveden rok jejich výstavby, a dále je tímto kolaudačním rozhodnutím mimo jiné zkolaudováno parkoviště označené číslem 503, aniž by bylo uvedeno, zda se jedná o stavbu či např. terénními úpravami vzniklou plochu tímto kolaudačním rozhodnutím vymezenou pro odstavení motorových vozidel s tím, že u parkoviště označeného číslem 503 není uveden ani rok výstavby, ani plocha v m², jakou toto parkoviště zaujímá.

Z obsahu kolaudačního rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981 nelze ani zjistit přesnou polohu parkoviště označeného číslem 503, neboť součástí tohoto kolaudačního rozhodnutí není žádná grafická příloha, a takovou grafickou přílohou jistě není situace v měřítku 1 : 1000

nazvaná jako ŠVZ Říčky v Orlických horách založená ve spisovém materiálu věci se týkající, neboť tato situace je datována k červenci roku 1990 a kolaudační rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981 nabylo dle doložky na něm vyznačené právní moci dne 28. 9. 1984.

Při nekonkrétnosti kolaudačního rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981 i situace v měřítku 1 : 1000 nazvané jako ŠVZ Říčky v Orlických horách a datované k červenci 1990, lze pak pouze dovozovat, že tato situace se vztahuje k „chatovému táboru ŠVZ ŘÍČKY“ zkolaudovanému kolaudačním rozhodnutím č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981 s tím, že je třeba uvést, že ani tato situace neobsahuje jedinou kótu a tudíž ani z této situace nelze zjistit konkrétní umístění jakési plochy označené číslem 503 na ní zakreslené.

Kde konkrétně se pak má na části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách nacházet 7 parkovacích stání, která vyžaduje navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování, není zřejmé ani z grafické přílohy rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, kterým byla stavba občanského vybavení a ubytování umístěna, ani z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí zpracované společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, zodpovědný projektant Ing. arch. Tomáš Podpěra, autorizovaný architekt ČKA 03024 (dále jen „dokumentace pro vydání územního rozhodnutí“), která byla k žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování připojena.

S ohledem na vše výše uvedené nezbyváá než shrnout, že stavební úřad opřel svůj závěr o prokázání naplnění požadavku uvedeného v ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. ohledně parkovacích stání vyžadovaných pro stavbu občanského vybavení a ubytování o kolaudační rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981, z jehož obsahu však nelze zjistit, kde konkrétně se na pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách parkoviště označené číslem 503 nachází, zda se jedná o stavbu či např. terénními úpravami vzniklou plochu pro odstavení motorových vozidel, jakou plochu v m² toto parkoviště zaujímá, a především, zda toto parkoviště, které bylo tímto kolaudačním rozhodnutím určeno pro potřeby „chatového tábora ŠVZ ŘÍČKY“, je svojí kapacitou způsobilé pojmout jak parkovací stání určená pro zkolaudovaný „chatový tábor ŠVZ ŘÍČKY“, tak pojmout dalších 7 parkovacích stání, která vyžaduje navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování.

Stavební úřad tedy naplnění požadavku uvedeného v ustanovení § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. neprokázal, když své závěry založil toliko na domněnkách, což je v rozporu se zásadou materiální pravdy uvedenou v ustanovení § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu.

Z uvedeného tak vyplývá, že v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování nebyl ve smyslu ustanovení § 90 písm. c) stavebního zákona prokázán soulad navrhovaného záměru – stavby občanského vybavení a ubytování – s obecnými požadavky na výstavbu, a to s požadavky vyplývajícími z ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., proto nezbylo než podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 zrušit a věc stavebnímu úřadu vrátit k novému projednání.

Se vším shora uvedeným pak souvisí rovněž otázka účastenství odvolatelů v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, neboť stavební úřad založil své úvahy o tom, že odvolatelé nejsou účastníky tohoto řízení, za pomoci již uváděného kolaudačního rozhodnutí č. j. 101/24-715 ze dne 19. 9. 1981, na jehož obsah se odkazoval, a to v tom směru, že na daném místě se dle stavebního úřadu nachází zkolaudovaná stavba parkoviště (aniž by však takovému závěru přisvědčovaly podklady založené ve spisovém materiálu věci se týkajícím) a tedy věc již uzavřená z pohledu zájmů chráněných stavebním zákonem. Přitom, jak uvedeno výše, stavební úřad již ani dále nezkoumal, zda toto parkoviště, které bylo tímto kolaudačním rozhodnutím určeno pro potřeby „chatového tábora ŠVZ ŘÍČKY“, je svojí kapacitou způsobilé pojmout jak parkovací stání určená pro zkolaudovaný „chatový tábor ŠVZ ŘÍČKY“, tak dalších 7 parkovacích stání, která vyžaduje navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování. Stavební úřad tedy mohl vycházet toliko z domněnky, nikoli z objektivních zjištění, že umístění 7 parkovacích stání na části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách zkolaudovaného jako parkoviště a určeného pro potřeby „chatového tábora ŠVZ ŘÍČKY“, využívá nějakou rezervu a umístěním těchto 7 parkovacích stání se poměry v území na daném místě nezmění.

Je však třeba poznamenat, že v každém případě parkovací stání vyžadovaná navrhovaným záměrem stavby občanského vybavení a ubytování znamenají potenciální navýšení zátěže dopravy v klidu v daném místě. Za této situace dle odvolacího orgánu nelze vyloučit možnost přímého dotčení vlastnického práva odvolatelů k jejich pozemku parc. č. 1006/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, neboť účinky stavby občanského vybavení a ubytování se v tomto smyslu mají dle územního rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 projevit v části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, který bezprostředně sousedí s pozemkem parc. č. 1006/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách ve vlastnictví odvolatelů.

K tomu je třeba dodat, že při zkoumání okruhu účastníků územního řízení je stavební úřad povinen zjišťovat, který z vlastníků sousedních pozemků, a to i těch, které nemají společnou hranici s pozemky, na kterých má být záměr umístěn, nebo staveb na nich, může být vydaným územním rozhodnutím přímo dotčen ve svém vlastnickém nebo jiném věcném právu, a vycházet ze zásad uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012 č. j. 9 As 63/2012, z jehož obsahu vyplývá, že k účastenství ve správním řízení postačí pouhá „potence“ neboli „možnost“ přímého dotčení, nikoli reálnost zásahu do práv účastníka, která se řeší až v meritorním řízení. Je totiž nutno rozlišovat posuzování, zda ta která osoba bude účastníkem řízení, tedy zda existuje pouhá možnost přímého dotčení jejího vlastnického nebo jiného věcného práva. Jestliže taková možnost existuje, pak je takovou osobu nutno zahrnout do okruhu účastníků řízení a teprve v meritorním řízení zkoumat, zda bude skutečně dotčena či nikoli. Nutno tedy rozlišovat námitku účastenství v řízení podle § 28 správního řádu a námitku přímého dotčení účastníka v meritorním řízení.

S ohledem na uvedené pojetí rozhodování o účastenství v řízení, které zastává Nejvyšší správní soud, má tedy odvolací orgán za to, že v daném případě nelze vyloučit možnost (potenci) přímého dotčení vlastnického práva odvolatelů umístěním navrhovaného záměru, který počítá se 7 parkovacími stáními umístěnými na části pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, a proto je třeba zahrnout odvolatele mezi účastníky řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování s tím, že stavební úřad bude při novém projednání věci povinen zabývat se námitkami odvolatelů vznesenými proti navrhovanému záměru a vypořádat se s nimi.

Situace, kdy postavení účastníka řízení je konkrétní osobě přiznáno teprve v odvolacím řízení vedeném o odvolání proti rozhodnutí ve věci, má pak zásadní důsledky, neboť pokud je některá osoba účastníkem řízení, avšak správní orgán ji za účastníka nepovažuje, jedná se o závažné procesní pochybení orgánu prvního stupně, neboť přiznání postavení účastníka řízení tomu kterému subjektu je významné z toho důvodu, že pouze účastník řízení náleží některá procesní práva, kupříkladu vznášet námitky proti projednávanému záměru podle ustanovení § 89 stavebního zákona, o kterých je stavební úřad povinen rozhodnout, nahlížet do spisového materiálu, navrhopat důkazy, podat odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu apod. Odpovědné vymezení okruhu účastníků řízení v souladu s příslušnými právními předpisy je tak základním předpokladem pro vydání zákonného rozhodnutí.

Důsledkem takového pochybení správního orgánu, pak je v případě, že účastník řízení, kterému bylo toto postavení přiznáno až po vydání rozhodnutí ve věci, vydání rozhodnutí odvolacího orgánu podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu - zrušení předmětného rozhodnutí ve věci a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal tak, aby bylo v opakovaném řízení na prvním stupni řádně jednáno i s osobou, se kterou původně správní orgán prvního stupně jako s účastníkem řízení nejednal.

Pokud se tedy týká souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, odvolací orgán na základě přezkumu podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu zjistil, že stavební úřad důsledně nezkontroloval obecné požadavky na využívání území, a to právě zejména naplnění požadavků vyplývajících z ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. ohledně parkovacích stání, která navrhovaný záměr vyžaduje. Stavební úřad tedy v řízení nedostatečně vyhodnotil soulad záměru s obecnými požadavky na využívání území, což byl povinen učinit na základě ustanovení § 90 písm. c) stavebního zákona.

- V souvislosti s problematikou parkovacích stání odvolací orgán dále zaznamenal, že v dodatku dokumentace pro vydání územního rozhodnutí datovaném k červenci 2014 je uvedeno, že „dodržení požadavků vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „vyhláška č. 398/2009 Sb.“) dokládáme následujícími body: V rámci stupně dokumentace pro územní řízení jsou požadavky na stavby pozemních komunikací a veřejného prostranství: v souladu § 4 – na vyznačené parkovací ploše na pozemku parc. č. 1011/1 bude vyhrazeno 1 parkovací stání pro vozidlo přepravující osoby těžce pohybově postižené“.

Přitom je třeba poznamenat, že dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 398/2009 Sb. bod 1.1.4. vyhrazená stání pro vozidla přepravující osoby těžce pohybově postižené a vyhrazená stání pro osoby doprovázející dítě v kočárku musí mít šířku nejméně 3500 mm, která zahrnuje manipulační plochu šířky nejméně 1200 mm s tím, že dvě sousedící stání mohou využívat jednu manipulační plochu a od vyhrazených stání musí být zajištěn přímý bezbariérový přístup na komunikaci pro chodce a tato stání musí být umístěna nejbližší vůči vchodu a východu z příslušné stavby nebo výtahu.

Pokud však je vyhrazeno 1 parkovací stání pro vozidlo přepravující osoby těžce pohybově postižené na pozemku parc. č. 1011/1 v k. ú. Řičky v Orlických horách, takové místo např. jistě není umístěno nejbližší vůči vchodu a východu stavby občanského vybavení a ubytování.

Pokud se týká námitek, které vznesla proti navrhovanému záměru odvolatelka v obsahu svého odvolání, resp. v obsahu podání nazvaného jako „doplnění odvolání“, je nutno vycházet z ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého osoba, která je účastníkem řízení podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno.

V této souvislosti je možno poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 139/2012 ze dne 20. 12. 2012, podle kterého „účastenství v územním řízení je vybudováno na principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv“. Tuto zásadu je pak nutno vztáhnout i na řízení odvolací. Je tak vyloučeno, aby se odvolatel v podaném odvolání domáhal ochrany jiných práv než těch, které náleží z titulu účastenství v řízení jemu samotnému.

Za námitku, která nesměřuje k ochraně vlastnického práva odvolatelky, je třeba označit přesvědčení odvolatelky o zmatečnosti výrokové části rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, neboť dle jejího názoru obsahuje i záměry (příprava území, zpevněné plochy, konečné terénní a sadové úpravy) nevyžadující přivolení stavebního úřadu. Nejen pak, že taková námitka nesměřuje k ochraně vlastnického práva odvolatelky, je možno dodat, že i kdyby odvolatelkou zmiňované záměry nevyžadovaly přivolení stavebního úřadu dle stavebního zákona, jejich zahrnutí do výroku by nemělo za následek nezákonnost rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015.

Pokud se týká námitky odvolatelky ohledně rozpornosti výrokové části rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 a jeho grafické přílohy týkající se výšek jednotlivých částí staveb, dle výroku tohoto rozhodnutí je „objekt občanského vybavení a ubytování SO 01 objektem nepravidelného půdorysu tvaru T, složeným ze třech objemově rozdílných částí – o půdorysných rozměrech 8,85 x 14,85m, výška po hřeben sedlové střechy 11,1m (1. část stavby), 10,28 x 14,85m, výška po hřeben sedlové střechy 11,78m (2. část stavby) a 7,20 x 11,89m, výška po hřeben sedlové střechy 6,3m (3. část stavby)“. Číselné údaje uvedené v příloze rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 označené jako SITUACE SO 01-03, SO 09 pro výšku částí stavby po hřeben sedlové střechy jsou však 11,1m, 11,775m a 6,260m. Je tak třeba dát za pravdu odvolatelce a uvést, že výrok je nejdůležitější částí rozhodnutí, neboť se jím určují práva a povinnosti účastníků řízení a správní orgán v něm formuluje, jak ve věci rozhodl. Důležité proto je, aby výrok rozhodnutí byl jasný, přesný, určitý a srozumitelný, a to včetně rozměrů stavby a je tak třeba, aby údaje ve výroku rozhodnutí souhlasily s údaji na jeho grafické příloze.

Jako další odvolací důvod odvolatelka uvedla, že podmínka č. 15 uvedená ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 stanovuje v rámci zpracování projektové dokumentace stavby zajištění zpracování požadavku na vytvoření plotu při realizaci stavby, s tím, že dle názoru odvolatelky však nebylo toto oplocení předmětným územním rozhodnutím umístěno.

K tomuto odvolací orgán uvádí, že umístění dočasné stavby oplocení po dobu realizace stavby občanského vybavení a ubytování lze řešit i samostatně, neboli nemusí být rozhodnuto o umístění takové stavby oplocení v rámci rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, když k umístění stavby oplocení postačí při naplnění podmínek

uvedených v ustanovení § 96 stavebního zákona územní souhlas. Nic však žadateli nebrání v tom, aby požádal o umístění stavby oplocení v rámci nového projednání věci a tato stavba by tak byla projednána v rámci stavby občanského vybavení a ubytování.

Pokud se týká námitky odvolatelky, že ve výroku rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 nejsou obsaženy podmínky týkající se ochrany elektronických komunikací dle ustanovení § 101 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého stavebníci staveb, vodohospodářských děl nebo zařízení, jejichž provedení je spojeno se zemními pracemi, jsou povinni v rámci řízení podle stavebního řádu doložit žádost o vydání příslušného rozhodnutí vyjádřením provozovatele veřejné komunikační sítě o existenci nadzemních nebo podzemních vedení komunikačních sítí ve staveništi od těch podnikatelů zajišťujících veřejné komunikační sítě, které sdělí stavební úřad, s tím, že stavební úřad stanoví v rozhodnutí podmínky k ochraně vedení komunikační sítě, je nutno zopakovat zásadu, že je vyloučeno, aby se odvolatelka v podaném odvolání domáhala ochrany jiných práv než těch, které náleží z titulu účastenství v řízení jí samotné, jako je tomu v tomto případě. Nadto z citovaného ustanovení § 101 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je zřejmé, že toto ustanovení se vztahuje ke stavebnímu řízení a nikoli k řízení územnímu, a pokud je nutno stanovit podmínky k ochraně vedení komunikační sítě, učiní se tak ve stavebním povolení.

Pokud se týká námitky odvolatelky, že grafická příloha rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 je dle jejího názoru zavádějící, neboť obsahuje i zakres trasy kabelu VN 35 kV, který však nebyl umístěn rozhodnutím č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015, dle odvolacího orgánu zakres trasy kabelu VN 35 kV do situace, která je přílohou rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 zmatečně nepůsobí, naopak dává představu o napojení záměru na síť elektrické energie s tím, že odvolacímu orgánu je z úřední činnosti známo, že tento záměr byl umístěn rozhodnutím č. j. MEUROK/788/I/1/315/2012/Hock-21 ze dne 2. 10. 2013, kterým stavební úřad „podle ustanovení § 79 a § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření vydal územní rozhodnutí o umístění stavby „zemní kabelová trasa VN/NN pro objekt občanského vybavení a ubytování v obci Říčky v Orlických horách“ na pozemcích st. p. č. 248, 251, 370, druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, p. p. č. 995/1 druh pozemku – trvalý travní porost, p. p. č. 1011/1, 1171/1 a 2397 druh pozemku – ostatní plocha, vše v k. ú. Říčky v Orlických horách“.

Dne 27. 4. 2015 pak stavební úřad obdržel další podání odvolatelky označené jako „doplnění odvolání“, v jehož obsahu odvolatelka uvedla, že navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování podle jejího názoru nevyhovuje požadavkům uvedeným v ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a požadavkům ustanovení § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to v souvislosti se zachováním pohody jejího bydlení.

Podle ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle ustanovení § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. s tím, že obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

K tomu je třeba uvést, že rozpor s ustanovením § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. byl jedním z hlavních důvodů, pro které bylo předchozí rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby občanského vybavení a ubytování zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání s tím, že odvolací orgán v této souvislosti upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 69/2011 ze dne 14. 7. 2011 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2418/2011 Sb. NSS a na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 47 A 18/2012 ze dne 9. 10. 2012 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2775/2013 Sb. NSS.

Žadatelé pak při novém projednání věci postupovali ve smyslu druhého ze jmenovaných rozsudků, když v dodatku dokumentace pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby datovaném k červenci 2014 je uvedeno, že „oproti původní dokumentaci došlo k mírnému otočení objektu novostavby kolem vytyčovacího bodu č. 40 s tím, že tato úprava byla provedena z důvodu získání většího odstupu od hranice pozemku v severní části a zajištění sklopené výšky objektu novostavby zcela mimo sousední objekt st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách“.

V rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 47 A 18/2012 ze dne 9. 10. 2012 je pak uvedeno následující:

»Ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území stanoví: „Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístěvané v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.“ Toto pravidlo pro odstup staveb se týká pouze protilehlých stěn. Ze situačního výkresu je však zřejmé, že žádná část východní zdi projektovaného domu není protilehlá západní zdi rekreačního objektu žalobkyně. Neuplatní se zde tak ani výklad podaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 69/2011-176, č. 2418/2011 Sb. NSS, podle něhož pojem „okna z obytných místností v protilehlých stěnách“ obsažený v § 25 odst. 2 a 4 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území je nutné chápat jako jakákoliv okna, jež vedou z obytných místností, umístěná po celé délce protilehlých stěn, bez ohledu na odlišnou délku protilehlých stěn. Není-li zde protilehlých zdí, zůstává zde pouze pravidlo odstupů alespoň 7 metrů podle § 25 odst. 2 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, a to je splněno«.

Za situace, kdy tedy severní stěna navrhovaného záměru stavby občanského vybavení a ubytování a jižní stěna stávající stavby na pozemku st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách nejsou po výše uvedené úpravě navrhovaného záměru v žádné jejich části protilehlé, na daný případ se již ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. neaplikuje.

Pokud se týká námitky odvolatelky formulované však toliko v obecné rovině, že se stavební úřad nezabýval naplněním požadavků vyplývajících z ustanovení § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to v souvislosti se zachováním její pohody bydlení, z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 vyplývá, že se stavební úřad na základě dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a dalších podkladů založených ve spisovém materiálu věci se týkajícím požadavky vyplývajících z ustanovení § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. zabýval a vyhodnotil, že vzájemné odstupy záměru stavby občanského vybavení a ubytování a okolních stávajících staveb splňují požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany

povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí a umožňují údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu a své závěry odůvodnil v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu upravujícím náležitosti odůvodnění rozhodnutí.

Pokud se týká otázky zachování pohody bydlení odvolatelky neboli kvality prostředí, stavební úřad, jak uvedeno níže, odůvodnil zachování pohody bydlení v daném místě s využitím pravidel nastavených pro danou plochu platným územním plánem, který na ploše, kde má být stavba občanského vybavení a ubytování umístěna, přímo počítá s umístěním záměru takového charakteru, kdy takové odůvodnění je zcela pochopitelné, neboť územní plán je jedním z nejdůležitějších nástrojů územního plánování, které ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 stavebního zákona zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území s tím, že úkolem územního plánování je mimo jiné ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 písm. i) stavebního zákona stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury a pro kvalitní bydlení.

V odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 tedy stavební úřad vyhodnotil, že stavba občanského vybavení a ubytování se dle územního plánu sídelního útvaru Říčky v Orlických horách, který byl schválen obecním zastupitelstvem v Říčkách v Orlických horách dne 4. 2. 1997, ve znění změny č. 1 schválené zastupitelstvem obce Říčky v Orlických horách dne 7. 2. 2001 a změny č. 2 schválené zastupitelstvem obce Říčky v Orlických horách dne 6. 9. 2006, nachází v „ploše se stanovenou funkcí občanské vybavenosti s tím, že objekt se stanovenou náplní funkčního využití (restaurace, informační centrum, obchod, ubytování) plně koresponduje s platným územním plánem obce, umístění objektu dle vyjádření Obce Říčky v Orlických horách zvýší kvalitu a hodnotu území, doplní služby, které nejsou doposud provozovány anebo jsou provozovány v nedostatečné kvalitě“. K tomuto stavební úřad dodal, že „technické řešení objektu odpovídá stanoveným regulativům plochy a skutečnost, že stavba tak, jak je navržena, nezhorší kvalitu prostředí a hodnotu území, byla prokázána zejména v rámci samotného projednání záměru s příslušnými dotčenými orgány státní správy“.

Je tak zřejmé, že stavební úřad se otázkou zachování pohody bydlení odvolatelky zabýval, ozřejmil své úvahy a závěry a nelze tedy, s přihlédnutím k obecnosti této námitky odvolatelky, dovodit, že by umístěním záměru občanského vybavení a ubytování došlo ke snížení pohody bydlení odvolatelky.

Pokud se týká námitky odvolatelky, že navrhovaný záměr stavby občanského vybavení a ubytování podle jejího názoru nevyhovuje požadavkům uvedeným v ustanovení § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., když umístěním záměru stavby občanského vybavení a ubytování bude dle přesvědčení odvolatelky znemožněna budoucí zástavba pozemku v jejím vlastnictví, je třeba uvést, že z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí vyplývá, že požárně nebezpečný prostor stavby občanského vybavení a ubytování nepřesahuje na pozemek parc. č. 1171/4 ani na pozemek st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách, které jsou ve vlastnictví odvolatelky.

Odvolací orgán pak z odůvodnění rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 nezjistil, z jakých částí územního plánu vychází závěr stavebního úřadu

o tom, že „zastavěnou plochu stavby na pozemku st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách ve vlastnictví odvolatelky nelze dle platného územního plánu žádným směrem zvětšit“, nicméně ve smyslu námítky ohledně znemožnění eventuální budoucí zástavby pozemků ve vlastnictví odvolatelky je nutno přihlédnout k rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Ca 206/2000 ze dne 6. 2. 2001, podle kterého „namítají-li sousedé jako účastníci územního řízení, že by navrhovaná stavba bránila jejich budoucím stavebním záměrům, vezme stavební úřad takové námítky v úvahu pouze tehdy, pokud již i tito sousedé o povolení jimi zamýšlené stavby sami požádali s tím, že k budoucím eventuálním stavebním úmyslům se nepřihlíží a sousedé se v tom případě mohou úspěšně bránit pouze poukazem na rozpor projednávané stavby s obecně závaznými právními předpisy“.

Ze spisového materiálu věci se týkajícího pak nevyplývá, že by odvolatelka požádala stavební úřad o přivolení k nějaké stavbě na pozemku parc. č. 1171/4 v k. ú. Říčky v Orlických horách v jejím vlastnictví a ani takovou okolnost neuvedla v žádném jejím podání, které je součástí spisového materiálu věci se týkajícího.

Pokud se týká procesního postupu stavebního úřadu v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby občanského vybavení a ubytování, odvolací orgán zaznamenal, že v novém projednání věci stavební úřad učinil vůči účastníkům tohoto řízení, krom usnesení o přerušení tohoto řízení, před vydáním rozhodnutí č. j. MEUROK/366/I/1/348/2012/Hock-62 ze dne 24. 3. 2015 toliko jeden úkon, a to „vyrozumění o pokračování řízení a výzvu k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“ č. j. MEUROK/366/2012/Hock-61 ze dne 1. 12. 2014, v jehož obsahu stavební úřad uvedl, že po zrušení předchozího rozhodnutí ve věci a vrácení věci k novému projednání shromáždil podklady pro nové rozhodnutí a ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu vyzval účastníky řízení, že mají možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, nahlédnout do předloženého spisového materiálu a zároveň že mají možnost vyjádřit se k úplnosti předloženého spisového materiálu.

V této souvislosti je však třeba poukázat na již výše uvedené, a to, že v rámci nového projednání věci byl stavebnímu úřadu žadateli předložen dodatek dokumentace pro vydání územního rozhodnutí datovaný k červenci 2014, kterým došlo ke změnám záměru stavby občanského vybavení a ubytování, když v tomto dodatku je uvedeno, že „oproti původní dokumentaci došlo k mírnému otočení objektu novostavby kolem vytyčovacího bodu č. 40 s tím, že tato úprava byla provedena z důvodu získání většího odstupu od hranice pozemku v severní části a zajištění sklopené výšky objektu novostavby zcela mimo sousední objekt st. p. č. 249 v k. ú. Říčky v Orlických horách“ a dále, že „k nutnému zajištění celkového počtu 13 parkovacích stání bude využit pozemek parc. č. 1011/1 v k. ú. Říčky v Orlických horách, kde je umístěno parkoviště, které bylo jako SO 503 kolaudováno vojenským stavebním úřadem v roce 1984 jako součást projektu chatové osady ŠVZ ŘÍČKY, na tomto parkovišti bude zajištěno zbylých 7 parkovacích stání“.

Za situace, kdy tedy došlo k pozměnění záměru stavby občanského vybavení a ubytování a tato změna si vynutila vydání nových závazných stanovisek dotčených orgánů, popř. sdělení dotčených orgánů, že závazná stanoviska přijatá k předchozí verzi dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, jsou nadále použitelná, bylo na místě postupovat opětovně podle ustanovení § 87 stavebního zákona a k projednání žádosti nařídit veřejné ústní jednání s upozorněním, že došlo ke změnám záměru, popř. veřejné ústní jednání spojit s ohledáním na místě a zajistit, aby informace o záměru žadatelů a o tom, že podali žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo

pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání s tím, že součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Jak již však bylo výše uvedeno, stavební úřad takto nepostupoval.

Na závěr odvolací orgán dodává, že správní řízení je dvoustupňové. Výše uvedené nedostatky přitom náleží napravit správnímu orgánu prvního stupně. Účelem odvolacího řízení je totiž pouze přezkoumání rozhodnutí vydaného v prvním stupni, a proto odvolacímu orgánu prvotně nepřísluší formulovat ve druhém stupni právní závěry o otázkách, které měly být na základě zákona povinně a důsledně učiněny v prvním stupni. Při nerespektování této zásady by totiž byli účastníci řízení zkráceni na svých zákonných právech, když by jim byla i odňata možnost podat odvolání.

S ohledem na vše výše uvedené odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníky územního řízení podle ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona jsou Ondřej Bryscejn, bytem Pěčín 187, 517 61 Pěčín zastoupen společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, Ing. Michaela Bryscejnová, Nepomucká 445/5, 150 00 Praha 5 zastoupena společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, Obec Říčky v Orlických horách, Říčky v Orlických horách 2, 517 61 Rokytice v Orlických horách.

Účastníky územního řízení podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona jsou Eva Linhratová, Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 – Žižkov, Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, Lesy České republiky, s. p., Správa toků-oblast povodí Labe, Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje, p. o., Kutnohorská ulice 59, 500 04 Hradec Králové, ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly, Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, Merklovice 75, 517 54 Vamberk, Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, Merklovice 75, 517 54 Vamberk.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

z p. Mgr. Jan Jakubec
odborný referent oddělení stavebního řádu

Na vědomí:

- Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, odbor výstavby a životního prostředí, náměstí Jindřicha Šimka 3, 517 61 Rokytnice v Orlických horách + spis

Jednotlivě obdrží účastníci územního řízení podle § 85 odst. 1 stavebního zákona:

- Ondřej Bryscejn, Pěčín 187, 517 61 Rokytnice v Orlických horách zastoupen společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, ID DS: 2kdn37f
- Ing. Michaela Bryscejnová, Nepomucká 445/5, 150 00 Praha 5 zastoupena společností ATP Atelier s. r. o., IČO 274 07 276, se sídlem Na Pěšinách 74/14, 182 00 Praha 8, ID DS: 2kdn37f
- Obec Říčky v Orlických horách, Říčky v Orlických horách 2, 517 61 Rokytnice v Orlických horách, ID DS: g59aqcu

Veřejnou vyhláškou obdrží účastníci územního řízení podle § 85 odst. 2 stavebního zákona:

- Eva Linhratová, Pospíšilova 1528/2, 130 00 Praha 3 – Žižkov
- Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové
- Lesy České republiky, s. p., Správa toků-oblast povodí Labe, Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové
- Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje p. o., Kutnohorská ulice 59, 500 04 Hradec Králové
- ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly
- Mgr. Jan Rejzl, nar. 20. 7. 1982, Merklovice 75, 517 54 Vamberk
- Mgr. Martina Rejzlová, nar. 27. 7. 1977, Merklovice 75, 517 54 Vamberk

K vyvěšení na úřední desce a též způsobem umožňujícím dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení:

- Krajský úřad Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové
- Městský úřad Rokytnice v Orlických horách, náměstí Jindřicha Šimka 3, 517 61 Rokytnice v Orlických horách
- Obecní úřad Říčky v Orlických horách, Říčky v Orlických horách 2, 517 61 Rokytnice v Orlických horách

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů, poslední den této lhůty je dnem jeho doručení.

Po dobu vyvěšení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí na úřední desce bylo toto rozhodnutí zveřejněno i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne.....

Sejmuto dne.....

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí.